

*

*Kérem, ne zaklasson,
törődjön a saját dolgával.
Mit akar, pénzt?
Hát akkor mi a szándéka?
Nekem így nagyon jó!
Hagyjon békén! Maga megőrült?
Mit hablatyol itt össze-vissza?
Egy szavát se értem,
hogy mi van a szabadsággal?
Engem abszolúte nem érdekel.
Hagyjon békén, kérem,
ne molesztáljon, tűnjön már el!*

1 Munk Artúr (1886–1955) Szabadkán született. Budapesten szerzett orvosi diplomát. Hajóorvosként dolgozott a Fiume–New York vonalon. Ő teljesített szolgálatot a Carpathián, amely elsőnek sietett a Titanic hajótöröttjeinek megmentésére. Az első világháborúban orosz fogságba esett, majd hazatérése után Szabadkán dolgozott orvosként.

2 Dóró Sándor (Derús István, 1938–1974) Ludaspusztán született, Szabadkán járt iskolába. Péterrévén üzemi, majd postai tisztviselőként dolgozott.

NÉMETH ZOLTÁN

Michel Foucault Varsóban

*Hol a kezed?, add a kezed!, a kezed!,
húzd végig a péniszemen!, még merev,
egy halott merev tárgy,
add a kezed és fogd meg a farkam,
a mutatóujjad dugd erőteljesen végbelembe,
ez az egyetlen testrész, amely ép belőlem,
az a tér, amelyet körülölel a simaizom,
az egyetlen egészséges testrészem,
és forradalmi!,
add csak a kezed!, ezt meg kell érintened!
és látni akarom a nyelvéd is!,
öleld végig az utakat, házakat,
öleld a fákat, bokrokat,
öleld a szekrényeim és szobáim tetejét,
öleld, egy sem idősebb tizennégy évesnél,
mind a tiéd,
gyere, nyalj bele a levegőbe!
eljössz értem, ugye?, kedves francia úr,
eljön értem, megszólít a parkban, ugye?,*

gyere el a parkjaimba,
másfél méternyi komposzt felett épült,
törmelékéből, szivárgó, puba emberi testből
és vérből gyúrtam,
hatszáz éves téglá törmelékéből építettem,
széltől arcokat kevertem hozzá,
érintsd meg!
faragott reneszánsz kapubejárat porából építettem,
csonttá soványodott gyerekesteket kevertem hozzá,
kóstold meg,
tizennégy éves gyereklány vagyok, tiéd,
tizennégy éves gyerekfiú, tiéd mindenem,
kedves francia úr,
harapj bele a levegőbe,
öleld hamvas, fiatal testemet,
hullákat építettem a bőröm alá,
üszkös port építettem a húsomba,
nyalj végig,
gyere, ülj mellém, és hűj meg egy vodkára, kávéra
az Ismeretlen Katona öröklángjánál,
csúsztasz diszkrétén egy levelet a zsebembe,
még mindig nincs városom,
még mindig nincs testem,
de alapvető szükségleteim léteznek,
egy hullának is vannak szükségletei, tudod,
vigyél el egy körre,
markold meg, a combomon, az Alhambrában,
simogasd a combomon a Roxanában,
húzd végig a combomon a Dianában,
legyél buzi a kedvemért,
kedves francia,
ebben a halott városban,
ebben a szürke és szomorú
tizennégy éves városban,
hagyj fel a sorozatos öngyilkossági kísérletekkel,
nézd a Palac hófehér csúcsán a szemet,
vágyakozó és akaratos,
minden oldalról látja a bőrödön
felgyűrődő lelket,
édes francia úr,
te csatornalétől büzlő szabadságharcos,
te hétről hétre rituálisan feldarabolt zsidó,
te hétszáz ezer holttest,
te elvesztett kar,
a szív és a vese levegője,
mutass nekem egy Foucault-t!